

Keskuspuisto

Keskuspuiston osalta tuli 82 muistutusta ja kirjeenä 13 149 nimeä käsittävä adressi ”Keskuspuistoa ei saa supistaa Helsingin yleiskaavassa”, muistutuksissa ja adressissa nousi huoli yleiskaavan esittämästä viheralueen kaventumisesta. Muistutuksissa arveltiin Keskuspuiston luonnonarvojen kärsivän huomattavasti Hämeenlinnan väylän puoleisen vyöhykkeen mahdollisesta maankäytön muutoksesta viheralueesta rakennetuksi korttelialueeksi. Pirkkolan omakotiyhdistyksen muistutuksessa toivotaan Keskuspuistoon sijoitetun uuden rakentamisen poistamista yleiskaavasta ja muistutetaan siitä, että Keskuspuisto on koko Helsingin keskeinen viheralue, johon jo nyt kohdistuu huomattava virkistyspaine. Keskuspuiston kaventamista ei pidetä perusteltuna samaan aikaan kun kaupungin väkimäärä kasvaa.

Keskuspuiston suunnitteluhistoriassa on korostettu erityisesti Keskuspuiston yhtenäisyyttä, merkitystä ulkoilualueena, ekologista toimivuutta, vaihtelevuutta, luonnonmukaisia ulkoilumetsiä ja reitistön jatkuvuutta. Keskuspuiston asema yleiskaavoissa on ollut hyvin vahva. Vuonna 1978 laadittu Keskuspuiston osa-yleiskaava ja nykyisen Yleiskaava 2002:n rajausta sekä alueelle laaditut virkistysalueasemakaavat ovat turvanneet Keskuspuiston yhtenäisyyttä.

Yleiskaavassa esitettyjen moottoritiealueiden maankäytön muutokseen liittyen on nykyisen Hämeenlinnanväylän ympäristöön esitetty tiiviisti rakennettua asuntopuistoa maankäyttöä, myös osin Keskuspuiston alueelle. Rakentamisen vyöhyke on nykyisessä tilanteessa kuitenkin pitkälti liikenteen melu- ja haitta-alueita. Alue ei myöskään ole kokonaisuudessaan nykyistä puistoaluetta, vaan osa on liikenteen rampeja ja nykyistä liikennealuetta. Moottoritien poistumisen ja tulevan bulevardin rakentamisen jälkeen Keskuspuiston tilanteen on arvioitu melun osalta parantuvan.

Kaavaluonnoksen maankäyttötarkastelujen perusteella Hämeenlinnanväylän lähiympäristöön voisi sijoittua noin 20 000 uutta asukasta, jos kaikki alueelle ajateltu rakentaminen toteutuisi. Tästä yli puolet sijoittuisi Hämeenlinnanväylän itäpuolelle.

Muutoksen keskeinen perustelu on kantakaupungin laajentaminen ja Hämeenlinnan väylän muuttaminen katumaiseksi ympäristöksi, joka puolestaan vaatii rakentamista molemmiin puoliin katua, jotta saadaan aikaan toimivaa kaupunkiympäristöä. Lisäksi erityisesti bulevardikäytävään olennaisena osana kuuluvan pikaraitiotien vaatima investointi perustelee riittävää asukasmäärää ja rakentamista myös kadun itäreunalle eli nykyisen Keskuspuiston alueelle. Olennaista on huomata, että väylän varren muutoksen kohteena oleva viheralue on nykyisin pitkälti väylän melualueita, ja laajimmat rakentamiseen osoitetut osat moottoritien risteysaluetta. Väylän nopeuden ja siten melutason aleneminen liittyyvät katumaisen ympäristön rakentamiseen. Rakennusmassat estävät jatkossa liikennemelun kantautumisen nykyiseen tapaan Keskuspuistoon.

Yleiskaavan luontovaikutusten arvioinnin mukaan ekologiseen verkostoon kohdistuvista vaikutuksista merkittävimpiä ovat Keskuspuiston ekologisen yhteyden kapeneminen sekä Maunulan–Oulunkylän viheryhteyden kaventuminen.

Yleiskaavan luontovaikutusten arviointi osoittaa, että Keskuspuiston keskeisimmät luontoarvot ja yhtenäisyys sekä virkistysarvot on mahdollista säilyttää hyvällä suunnittelulla. Kaavaluonnosta muutettiin kaupunkisuunnittelulautakunnan kaavaehdotusta koskevassa käsittelyssä (lokakuu 2015) supistamalla rakentamisaluetta pienessä määrin Pirkkolan kohdalla, jotta Pirkkolan virkistysalue säilyisi mahdollisimman laajana. Yleiskaavaa varten laadittuun maankäyttötarkasteluun liittyy myös Keskuspuiston toiminnallisuuden ja virkistys-

ja luontoarvojen näkökulmasta tehty ideasuunnitelma. Tässä tarkastelussa on pyritty sovittamaan Keskuspuiston maisema-, luonto- ja virkistysarvot uuteen rakentamisalueeseen.

Melun osalta Keskuspuiston virkistyskäyttöarvo paransi bulevardin rakentamisen myötä. Keskuspuiston maiseman ja virkistyskäyttöön kohdistuvat muutokset kohdistuvat pääasiassa alueen länsireunaan ja Metsälän alueelle. Vaikutuksia voidaan vähentää säilyttämällä nykyinen virkistysreitti rakentamisen rajana. Rakentamisesta aiheutuvat haitat jakautuvat pitkälle ajanjaksolle ja edellyttävät Keskuspuiston metsän valmentamista rakentamisaikaisille muutoksille.

Keskuspuiston virkistyskäyttöä tutkittiin vuosina 2014 ja 2015 (Helsingin yliopisto, Aalto-Yliopisto ja Helsingin kaupunki) kartoittamalla siellä liikkuvien kulkureittejä liikuntasovelluksien keräämillä tiedoilla. Liikkumisselvityksen mukaan aktiivisemmin käytetyt ulkoilureitit eivät pääosaltaan sijoittuneet Hämeenlinnanväylän läheisyyteen. Aktiivisimmin käytetyt reitit sijoittuvat yleensä Keskuspuiston keskiosiin.

Tuomarinkylä

Tuomarinkylän tulevaisuus erityisesti hevosharrastuksen ja koiraharrastuksen näkökulmasta tuli esille 580 annetussa muistutuksessa ja Tuomarinkylä oli useimmiten mainittu alue muistutusten joukossa. Muistutuksista valtaosa oli tehty lomakepohjille, joissa muistuttajat toivat esille omia näkemyksiään varsin yksityiskohtaisesti. Suunnittelutason tarkkuudesta johtuen muistutuksissa esitettyjä yksityiskohtaisia suunnitteluratkaisuja voidaan käsitellä vasta yleiskaavaa tarkemmassa suunnitteluvaiheessa. Yleiskaava mahdollistaa hyvin erilaisia ratkaisuja tarkemmassa suunnittelussa.

Päällimmäisenä muistutuksissa oli huoli hevos- ja koiraharrastustoimintojen säilymisestä alueella sekä halu säilyttää pellot rakentamattomina ulkoilu- ja virkistyskäytössä. Synergiaedut koira- ja hevosharrastajien välillä koettiin huomattaviksi ja lomakkeissa korostui etenkin koiraurheilukeskuksen valtakunnanlaajuinen merkitys sekä paikan soveltuvuus erilaisten suurempienkin tapahtumien järjestämiseen. Lisäksi tuotiin esille, että vinttikoiraradan rakentamiseen on käytetty suuri määrä talkootyötunteja ja kysyttiin, korvaako kaupunki vinttikoirakeskuksen siirron. Paikan ainutlaatuisuutta pääkaupunkiseudulla korostettiin. Korvaavan paikan suunnittelua pidettiin turhana, sillä nykyinen paikka koettiin erittäin hyväksi sekä liikenteellisesti että luonnonympäristöltään. Harrastustoiminnan vaikutukset ihmisten terveydelle ja hyvinvoinnille nousivat esille. Lisäksi korostettiin, että naisvaltaiselle harrastukselle on paljon vähemmän tiloja suhteessa esim. jääkiekko- ja jalkapallohalleihin. Kerrostalojen ja tehokkaan rakentamisen ei koettu sopivan maisemaan. Jokeri 2-linjaa toivottiin suunniteltavaksi ennemminkin nykyisen bussilinjan paikalle kuin eteläisempää linjausta pitkin.

Pro Tuomarinkylä -liike toimitti kootusti muistutuksen, jossa oli 14:n alueella toimivan seuran, yhdistyksen tai yrityksen allekirjoitukset. Keskeinen Tuomarinkylään kohdistunut huoli liittyy hevosharrastuksen ja koiraharrastuksen vaatimiin tiloihin ja siihen miten hyvin näihin liittyvät toiminnot, mm. pysäköinti on yhteen sovitettavissa yleiskaavan alueelle esittämän uuden kaupunkirakenteen kanssa. Muistutuksissa on esitetty huoli myös kulttuuriympäristön säilymisestä. Uuspellon alueella toivotaan rakennusoikeuden vähentämistä ja paikallisia asumistarpeita huomioon otettaviksi. Lisäksi tuli yksittäinen muistutus, jossa ehdotettiin asuntorakentamista lisättäväksi merkittävästi Tuomarinkylän pelloille. Osa muistuttajista halusi kaavaehdotukseen tehdyt muutokset peruutettaviksi, ja palautettavaksi siihen luonnosvaiheen tilanteen.

Muistutuksissa kritisoitiin kaupungin menettelytapaa prosessissa sekä vuorovaikutustilaisuuksia. On myös kaivattu tarkempia selvityksiä kaavaehdotuksen toteutumisen vaikutuksista. Muistutusten mukaan alueen liikennejärjestelyjä ei ole selvitetty yleiskaavassa. Ehdotusvaiheessa tehtyjä muutoksia rakentamisen tehostamiseksi alueella kritisoitiin. Lisäksi on koettu, että Tuomarinkylästä esitettyjä mielipiteitä ei ole tuotu vuorovaikutusraportissa asianmukaisesti esiin, minkä vuoksi osallisten oikeusturva on vaarantunut.

Yleiskaava esittää Tuomarinkylän alueen maankäytön muutosta siten, että osa nykyistä virkistysaluetta muuttuu osin asuntovaltaiseksi alueeksi. Suunnitteluratkaisu perustuu kaupunginhallituksen päätökseen 3.12.2012 siitä, että vinttikoirarata rajataan asemakaavaehdotuksen nro 12072 ulkopuolelle. Kaupunginhallitus kehotti tuolloin kaupunkisuunnittelulautakuntaa selvittämään rakentamismahdollisuuksia asemakaavaehdotuksesta poisrajatulle alueelle. Päätökseen oli kirjattu myös, että täydennysrakentamisen yhteydessä tulee turvata ratsastus- ja koiratoiminnan jatkuminen.

Uusi asuntovaltainen alue vahvistaa Helsinkiä raideliikenteen verkostokaupunkina sijoituessaan tulevaisuudessa hyvien joukkoliikenneyhteyksien äärelle, Raide-Jokeri 2:n varrelle. Alueen hyvät ulkoilu- ja harrastusmahdollisuudet, mahdollisuus parantaa alueen kaupallista ja julkista palvelutasoa väestömäärän kasvun myötä sekä tuleva hyvä raideliikenteen saavutettavuus edesauttavat miellyttävän ja kestävä elinympäristön syntymistä uusille asukkaille.

Vinttikoirakeskus voi ensi vaiheessa pitkälle toimia nykyisellä paikallaan. Se näkyy myös kaavaselostuksessa olevista maankäyttötarkastelua koskevista kuvista. Pitemmällä aikajänteellä vinttikoirakeskus voi siirtyä pohjoisemmaksi. Sille osoitetaan yleiskaavaan liittyvässä maankäyttötarkastelussa uusi paikka, jonne harkinnan mukaan voidaan sijoittaa hevosurheilukeskuksen kanssa yhteiskäytössä olevaa pysäköintiä. Yleiskaava ei estä Tuomarinkylän kartanon ratsastuskeskuksen kehittymistä eikä uuden maneesirakennuksen rakentamista. Myös vinttikoirakeskus voi jatkaa toimintaansa tulevaisuudessa. Harrastustoiminnan kehittäminen ja laajeneminen Helsingissä on yleiskaavan kannalta toivottavaa. Kasvava kaupunki tarvitsee lisääntyvässä määrin harrastusmahdollisuuksia. Yleiskaavassa on pyritty turvaamaan nykyiset harrastustoiminnat, mutta myös kehittämään ja laajentamaan niitä. Tämä on tuotu useasti esiin myös vuorovaikutustilaisuuksissa ja tapaamisissa alueen harrastustoimintaa ylläpitävien yhdistysten kanssa.

Koira- ja ratsastuskeskuksen toiminnan ja etenkin kilpailutoiminnan kannalta tärkeät pysäköintipaikat jäivät myös vuonna 2012 hyväksytyin asemakaavan ulkopuolelle, koska kaupunginhallitus kehotti tutkimaan asuntorakentamista Uusipellon ja Riihipellon alueille. Samalla kuitenkin todettiin, että hevos- ja koiraharrastuksen toiminnan jatkuminen tulee turvata. Hyvien liikenneyhteyksien tuntumaan sijoittuvien, hyvin rakennettavaksi soveltuvien alueiden varaamista maantasoiseksi tilapäispysäköintialueiksi ei kuitenkaan voida pitää mielekkäänä, vaan jatkosuunnittelussa tulee löytää tiivistyvän kaupungin tarpeisiin paremmin soveltuva ratkaisu.

Kulttuuriympäristön keskeisimmät arvot kartanonmäen ja Vantaanjokilaakson avoimeen maisemaan liittyen voidaan säilyttää. Ratkaisu edellyttää rakentamisen, harrastustoimintojen, pysäköinnin ja kulttuuriympäristöarvojen yhteensovittamista tarkemmassa suunnittelussa. Ratsastusreitistön säilyttämistä on tarkasteltu alueelle yleiskaavan tueksi laaditussa maankäyttötarkastelussa. Reitistö on mahdollista säilyttää alueelle sijoitettavasta rakentamisesta huolimatta vaihtelevana ja monipuolisena. Turvallisuusnäkökulma mm. ratsastusreitistöjen osalta selvitetään tarkemmassa suunnittelussa.

Jokeri 2:n raidevaraus on kaavaratkaisussa sijainniltaan ohjeellinen. Jokeri 2 -reitin vaihtoehtoista linjausta pohjoisempaa, Kirkonkyläntien ja Vanhan Tuusulantien kautta tullaan jatkosuunnittelussa myös tarkastelemaan.

Harrastajajärjestöjen kanssa on järjestetty tapaaminen talvella sekä elokuulla 2015 kaupunkisuunnitteluvirastossa ja pohdittu yhteistyöstä yksityiskohtaisemman suunnittelun yhteydessä siten, että sekä uusi yleiskaavan mukainen rakentaminen että harrastustoimintojen kehittäminen voidaan sovittaa mahdollisimman hyvin yhteen. Sen lisäksi on käyty myös paikan päällä Vinttikoirakeskuksessa loppusyksystä 2015 keskustelemassa uudelleen sekä koira- että hevosharrastusjärjestöjen kanssa yleiskaavaratkaisusta ja toimintojen yhteensovittamisesta alueella.

Yleiskaavaratkaisun vaikutusten arviointi on selostettu kaavaselostuksessa ja sekä selvitykset että vaikutusten arviointi on riittävää kaavan yleispiirteisyys huomioon ottaen.

Kaavaluonnoksesta tulleet mielipiteet oli koottu aiheittain ja alueittain yhteen ja niihin vastattu kootusti. Vuorovaikutusraportti III oli liitteenä kaavaehdotusta käsiteltäessä lokakuussa 2015. Sen lisäksi jaettiin kaikki mielipiteet kaupunkisuunnittelulautakunnan käsittelyn yhteydessä sähköiseen lautakunnan työtilaan ja ne olivat myös tulostettuina ja sähköisesti lautakunnan kokouksissa saatavilla. Muistutukset olivat tarkistettua kaavaehdotusta koskevan kaupunkisuunnittelulautakunnan esityslistan liitteenä 31.5.2016. Lisäksi liitteenä oli kooste muistutuksista ja vastineet niihin kootusti (Vuorovaikutusraportti IV).

Liikennejärjestelyjä on yleiskaavassa selvitetty liikennejärjestelmätasolla. Yleiskaavan selvityksillä on pyritty varmistamaan, että koko kaupungin ja seudun liikennejärjestelmä toimii myös tulevaisuudessa ja pystyy vastamaan myös kasvavan kaupungin liikkumistarpeeseen. Yksittäisten alueiden liikennejärjestelyt suunnitellaan vasta tarkemmassa suunnittelussa.

Pakila ja Torpparinmäki

Pakilan alueelle ehdotetaan alueelle tarkemmin määriteltyjä tavoitteita ja yleiskaavakarttaa tulkitsevaa "välikaavaa". Jatkosuunnittelussa voi olla tarpeen myös muilla pientalovaltaisilla alueilla laatia suunnitteluperiaatteet tai vastaavia yleissuunnitelmia, miten alueiden omista lähtökohdista käsin pohditaan mahdollinen yleiskaavan mahdollistama rakennusoikeuden nostaminen. Pakila-Paloheinän viheralueiden ja ulkoilureittien todetaan olevan tarpeelliset ja hyvässä käytössä.

Muistutusten joukossa oli ehdotus isoksi kaupunkipientaloalueeksi Kuusmiehentien ja Vantaanjoen väliselle peltoalueelle, kuitenkin niin, että hiihtoladut ja Vantaanjoen rantavyöhyke säilyvät virkistysalueena.

Torpparinmäkeä koskevissa muistutuksissa vastustetaan tehokasta rakentamista rauhallisena pidetyn pientaloalueen pohjoispuolelle. Yleiskaavaehdotuksen on koettu olevan ristiriidassa maakuntakaavan kanssa. Merkinnän osoittamisen valtioneuvoston päätöksellä suojellulle Torpparinmäen pientaloalueelle sekä arvokkaan kulttuurimaisema-alueen ja siihen liittyvien avoimien näkymien katkaisemisen on koettu olevan huonoa suunnittelua.

Muistutuksissa on vedottu päiväkotij- ja koulupaikkojen riittävyteen sekä alueen rauhallisen luonteen säilymiseen. Notaarintien pohjoispuolelle osoitettua rakentamisaluetta on vastustettu sillä perusteella, että Notaarintien tontteja luovutettaessa ei vielä ollut puhetta tällaisista suunnitelmista. Talorivistö piti rakentaa

tietyntylaiseksi ohjeistuksen mukaan siitä syystä, että se toimisi yhtenäisenä linjana Tuusulantielle, ja antaisi Tuusulantietä kaupunkiin päin ajaville yhtenäisen näkymän ja värimaailman sekä Tuomarinkylän että Torpparinmäen suuntaan kulttuurihistoriallisesti tärkeällä alueella.

Pakila-Seuran tapaamisessa kaupunkisuunnitteluvirastossa on keskusteltu Pakilan kehittämistä jatkosuunnittelussa. Ajatuksia on mahdollista kehittää eteenpäin yhteistyössä tarkemmassa suunnitteluvaiheessa.

Yleiskaavassa esitetty rakentaminen ei tuki Torpparinmäen pohjoispuolella avointa maisemaa vaikka hieman kaventaakin siihen rajautuvaa viheraluetta. Rakentamistapa, mm. rakennusten korkeus tullaan ratkaisemaan vasta jatkosuunnittelussa, jossa tullaan myös huomioimaan alueen erityispiirteet. Useissa kaupunginosissa on tavoitteena monipuolistaa asuntotarjontaa, jolloin myös elinkaariasuminen omalla asuinalueella mahdollistuu nykyistä paremmin.

Yleiskaavaa laadittaessa arvioidaan kunnan rakentamistarvetta suhteessa väestönkasvuun ja selvitetään uusia maankäyttömahdollisuuksia, jotka nousevat esiin vasta kaavatyön aikana. Yleiskaavaa on päivitetty Helsingissä yleensä noin kymmenen vuoden välein. Kaavoituksesta tiedotetaan lakisääteisesti.

Maunula ja Metsälä

Maunulaa koskevissa muistutuksissa tuettiin varsin laajasti yleiskaavan tavoitteita. Kiitosta saivat niin raideliikenteen kehittäminen kuin Tuusulanväylän kaupunkibulevardi - joskin myös vastakkaisia kannanottoja löytyi. Suurin kritiikki kohdistui Maunulassa – kuten kaikkialla muuallakin kaupungissa – viheralueiden rakentamista vastaan. Muistutuksissa vastustettiin viheralueille rakentamista yleisesti, minkä lisäksi erityisesti Maunulan läheisyydestä nostettiin esiin asukkaille tärkeimpiä viheralueita, jotka tulisi säästää. Keskeisimpinä vaihtoehtoina viheralueille tapahtuvalle täydennysrakentamiselle ehdotettiin olemassa olevien tonttien tiivistämistä sekä esimerkiksi maaliikennekeskuksen alueelle suunniteltujen rakennusten korottamista. Erityisesti kannatettiin työpaikka-alueiden rakentamista asumiseen sekä pysäköintialueiden ottamista rakentamiskäyttöön.

Metsälä-Seura kokee Käpylän asemanseudun kehittämispotentiaalin tunnistamisen positiivisena. Seura jakaa huolen viheralueiden säilymisestä Oulunkylä-Seuran ja Maunula-Seuran kanssa. Seura kokee yleiskaavassa olevan korjattavia ja/tai huomioon otettavia kohtia Tuusulanväylän bulevardilla Käpylän aseman pohjoispuolella, Metsälän pientaloalueen pohjoispuolisessa metsässä, Helsingipuiston ja Keskuspuiston yhdistävällä viherväylällä ja Pirttipolunpuistossa sekä Keskuspuiston kaakkoiskulmaan esitetyllä rakentamisalueella.

Suurimpina kipupisteinä muistutuksissa näyttäytyivät Keskuspuiston nykyisten rajojen säilyminen, Maunulanpuiston, Rajametsäntien ja Männikkötien ympäristöjen rakentamisalueet, Pirttipolun rivitalojen ympäristö, Suursuonpuiston alue sekä Toivolanpuiston alue. Vaihtoehtona viheralueiden rakentamiselle esitettiin jo rakennettujen alueiden maankäytön tehostamista. Tähän voidaan todeta, että yleiskaava mahdollistaa tiivistämisen lähes kaikilla nykyisillä rakennetuilla alueilla. Se ei kuitenkaan yksinään riitä vastaamaan asuntokysyntään. Täydennysrakentaminen on myös hidasta. Tarvitaan myös kokonaan uusia maankäyttövarauksia. Yleiskaavassa on kuitenkin pyritty siihen, että viheralueet säilyvät mahdollisimman yhtenäisinä ja laajoina kokonaisuuksina. Yhtenäisyyttä pyritään lisäksi parantamaan korostamalla kaavassa poikittaisia viheryhteyksiä siten, että Helsinki olisi myös viherverkostokaupunki vuonna 2050.

Keskuspuiston keskiosan 2014 voimaan tulleen asemakaavan toivottiin säilyvän. Tähän liittyen on huomattava, että asemakaavamuutoksia tehdään tarpeen mukaan. Yleiskaava puolestaan on pitkän aikavälin yleispiirteinen maankäytön suunnitelma, jonka pohjalta asemakaavaa on mahdollista tarkistaa ja muuttaa. Rakentamista ei tulla toteuttamaan vielä yleiskaavan pohjalta.

Helsinki kasvaa nopeasti ja yleiskaavan yhtenä keskeisimmistä tavoitteista on kantakaupungin laajentaminen. Keskeisin keino tämän tavoitteen saavuttamiseksi on moottoritiemäisten väylien muuttaminen kaupunkibulevardeiksi. Toinen yleiskaavan merkittävimmistä tavoitteista on viherverkostokaupungin kehittäminen ja säteittäisten vihersormien säästäminen myös jälkipolville. Väistämättä joissakin paikoissa viheralueita joudutaan kuitenkin ottamaan rakentamiskäyttöön. Yleiskaavaratkaisussa on pyritty siihen, että nämä alueet olisivat pääosin nykyisin liikenteen suojaviheralueina tai kaupunginosia rajaavina kaistaleina toimivia viheralueita. Yleiskaavan karttamerkintä on ns. pääkäyttötarkoituksimerkintä. Toisin sanoen asuntovaltaiseksi merkityllä alueella voi sijaita myös rakennettuja tai rakentamattomia viheralueita. Myöskään tarkkaa rajaa viheralueen ja rakennetun alueen välillä ei määritetä yleiskaavassa vaan se tarkentuu vasta jatkosuunnittelussa.

Metsäläntien pohjoispuolelle sijoittuvaa rakentamista vastustettiin eri argumentein. Alue koettiin Keskuspuiston merkittäväksi osaksi ja tärkeäksi linkiksi Keskuspuiston ja Helsingipuiston välillä. Myös Haaganpuron tulevaisuudesta alueella oltiin huolissaan. Maunulanpuiston itäpuolisen Pirttipolunpuiston säästämisen puolesta kirjattiin useita muistutuksia. Lisäksi koettiin tärkeäksi säilyttää viljelyalustat sekä Pirttipolunpuiston ja Maunulanpuiston välinen viheralue Männikkötien ja Rajametsäntien välissä. Pirttipolunpuistoa pidettiin tärkeänä lähivirkistysalueena, jossa on mm. hiihtolatu. Muistutuksissa esitettiin, että yleiskaavaehdotuksen merkinnät rakentamiselle koskien Maunulassa sijaitsevaa Pirttipolunpuistoa ovat ristiriitaiset Helsingin rakennusviraston puiston kehittämissuunnitelman suhteen (Maunulan aluesuunnitelma 2012-2021). Puiston kehittämissuunnitelman osalta voidaan todeta, että Kaupunkisuunnitteluvirasto tekee yhteistyötä kaupungin eri virastojen kanssa, myös Rakennusviraston kanssa. Suunnittelun aikajänne on kuitenkin erilainen. Yleiskaava on yleispiirteinen suunnitelma, joka katsoo pitkälle tulevaisuuteen. Hoito- ja käyttösuunnitelmia tehdään tarpeen mukaan ja lyhyemmällä aikavälillä. Yleiskaavan aikajänne on vuoteen 2050 asti, kun taas aluesuunnitelmat ajoittuvat noin seuraavan kymmenen vuoden ajalle.

Vuonna 2014 tehdyssä yleiskaavan valmisteluun liittyvässä liito-oravakartoituksessa Maunulanpuiston alueella on tehty liito-oravahavaintoja. Liito-oravien elinpiirien vaatimukset otetaan huomioon asemakaavatasoisessa suunnittelussa. Yleiskaavassa Pirttipolunpuisto on osa poikittaista viheryhteyttä, joka yhdistää Keskuspuiston ja Vantaanjokilaakson viheralueet. Jatkosuunnittelussa yleiskaavan mukaan tulee siis huomioida muistutuksissa esiin nostetun viheralueyhteyden säilyminen Maunulanpuistoon ja Keskuspuistoon. Tuusulanväylän kaupunkibulevardin rakentuessa viheralue tulee kuitenkin kapenemaan.

Maunulan ja Metsälän alueella liittyminen Keskuspuistoon, Keskuspuiston keskeisin osa ja alueen keskeisimmät virkistys- ja ekologiset yhteydet on osoitettu yleiskaavassa ja teemakartoilla. Alueen sisäiset puistot sisältyvät yleiskaavan pääkäyttömerkintöihin osana monipuolista kaupunkiympäristöä. Luonto- ja kulttuuriympäristön arvojen huomioon ottamisesta on määräys kaavakartalla.

Oulunkylä, Veräjämäki, Pirunkallio ja Vantaanjoen varsi

Veräjämäen metsäalueiden rakentamista vastustettiin merkittävässä määrässä muistutuksia. Yleisin perustelu oli alueen virkistysarvojen tärkeys aluetta ympäröiville kaupunginosille. Myös alueen luontoarvot nousivat muistutuksissa voimakkaasti esiin. Vantaanjoen rantojen säästämistä ulkoilu- ja virkistyskäytössä pidettiin tärkeänä useissa muistutuksissa. Toivottiin kansallisen kaupunkipuiston perustamista. Pirunkallion ja muiden lakialueiden rakentamisesta oltiin huolissaan, sillä rakennusten näkyvyys maisemassa aiheuttaa suuria muutoksia. Metso-kohteiden rakentamisen koettiin olevan ristiriidassa Helsingin luonnon monimuotoisuutta turvaavan ohjelman tavoitteiden kanssa. Lukuisien lähimetsiin kohdistuvien kommenttien lisäksi muistutuksissa esitettiin myös Oulunkylän asemanseudun tiivistämistä. Muistutuksissa esitetyt asiat yleiskaavatasoa tarkemmat yksityiskohdat välitetään tiedoksi tarkempaan suunnitteluvaiheeseen. Aseman seutujen tiivistäminen on yleiskaavan yksi keskeinen periaate, mutta kaava mahdollistaa myös tärkeimpien luontoarvojen säilyttämisen pääkäyttömerkinnän sisällä.

Veräjämäki sijaitsee tulevan Raide-Jokerin varrella. Raide-Jokerin välitön vaikutusalue on valittu yhdeksi tiivistettävän yhdyskuntarakenteen painopistealueeksi uudessa yleiskaavassa tavoiteltaessa entistä kestävämpää kaupunkirakennetta. Veräjämäen kohdalla Raide-Jokerin vaikutusalue on merkitty asuntovaltaisella A2-merkinnällä, jonka korttelitehokkuus on kaavassa 1,0–2,0. Tämä tarkoittaa käytännössä kerrostalokortteleita. Pirunkallion ja Pikkukosken puoli kaavassa on merkitty virkistys- ja viheraluemerkinnällä. Huomattavaa on, ettei yleiskaava suoraan tarkoita, että alueelle rakennettaisiin kaikkialle pääkäyttötarkoitukseltaan asuntovaltaisille alueille. Yleiskaava mahdollistaa sen, että asemakaavavaiheessa tutkitaan rakentamisen mahdollisuuksia kyseiselle alueelle joustavasti alueelle kohdistuvat rakentamisen tavoitteet sekä paikalliset arvot yhteen sovittaen. Tuolloin myös otetaan huomioon tarkemmin muun muassa perustamisolosuhteet sekä katuverkon ja muun infra-rakenteen toteutusmahdollisuudet. Alueen sisäiset puistot ja metsät sisältyvät alueen pääkäyttömerkintään, jolloin esimerkiksi Toivolanpuiston ja Itsenäisyydenpuiston lähiympäristöön liittyvä rakentaminen suunnitellaan jatkossa siten, että alueiden paikalliset kulttuuri-, virkistys- ja luontoarvot ja Helsingin puiston yhtenäisyyteen sekä Vantaanjoen varteen liittyvät arvot voidaan säilyttää.

Kaupunkiluonto-teemakartalle on merkitty oikeusvaikutteisina Luonnonsuojelualueet, Natura-alueet ja suojeltaviksi tarkoitettut alueet. Lisäksi metsäverkoston hoidossa ja kehittämisessä otetaan jatkosuunnittelussa huomioon mm. luonnonsuojeluarvot, luonnon monimuotoisuus, ekologinen kytkeytyneisyys, kulttuuriympäristöjen ja maiseman arvot sekä virkistyskäytön tarpeet. Metso-kohteet on huomioitu määriteltäessä Kaupunkiluonto-teemakartalla esitettyä metsäverkostoa, ja metsäverkosto on nostettu esiin myös pääkartan kaavamääräyksissä.

Kylänvanhimmanpuiston säilyttämisen puolesta on tullut useita muistutuksia. Puistoalueen vilkasta käyttöä ja tärkeyttä asukkaille korostetaan. Vastaavia avoimia kenttiä ei lähitöillä ole. Oulunkylä on merkitty yleiskaavakartassa tällä kohtaa kokonaisuudessaan A3-merkinnällä, joka sisältää asumisen lisäksi myös puistoja. Lisäksi muistutuksissa korostettiin Patolanpuiston merkitystä alueen asukkaille.